

bet, vidner jo ikke om, at den hidtil fulgte Fremgangsmaade har været særlig vellykket. Jeg deler den Opfattelse, at det selvfølgelig er glædeligt at se de mange Læbælter i Jylland, og at de, hvor man har været saa heldig at faa dem til at gro, sikkert vil gøre megen Gavn, men efter de modtagne Oplysninger har man ikke særlig Held med at faa dem til at gro. Hvis Redegørelsen er rigtig, hvad jeg forudsætter, fremgaar det deraf, at der i de 32 Aar fra 1880 til 1911 er brugt 1 350 526 Kr. til Smaaplantning og Læbælter, og hvis det var lykkedes at faa alle disse Planter til at gro, skulde de kunne dække et Flademaal af ca. 52 560 Tdr. Land; ifølge de statistiske Oplysninger skal der imidlertid kun være Planter, som dækker 14 000 Tdr. Land, det vil sige, at det kun er lykkedes at faa ca. $\frac{1}{4}$ af dem til at gro. Det kan ikke siges at være et særlig vellykket Resultat. Det vil ogsaa ses af Svarskrivelsen fra de jyske Landboforeninger, at de ønsker Ændringer paa dette Omraade. De ønsker Bevillingen uddelt paa en anden Maade, nemlig gennem Landboforeningerne, Husmandsforeningerne og Plantningsforeningerne, og de ønsker ikke Bevillingen givet til Indkøb af Planter, men anvendt til Behandling af Jorden og til Renholdelse af Planterne de første Aar, da det selvfølgelig har stor Betydning, at de Planter, vi faar, gror. Det kan ikke hjælpe, at Staten giver en hel Del Penge ud til Planter, hvis de behandles saaledes, at de ved Transporten til Plantestedet visner og dør. Noget maa der være i Vejen, siden det kun er lykkedes at faa $\frac{1}{4}$ af Planterne til at gro.

Vi er ikke i Princippet imod, at der bruges 100 000 Kr. til Planter, naar man er sikker paa, at Pengene virkelig kommer Sagen til gode, og at det lykkes at faa Planterne til at gro, og naar der kan ske en Ændring i disse Forhold; men i Aar mener vi ikke, at denne Bevilling er nødvendig, fordi der findes meget faa Planter. Det er blevet oplyst af Statens Planteavlsudvalg, for øvrigt af Formanden, det ærede Medlem fra Varde (Pinholt), at han paa Brændselsnævnets Vegne skulde skaffe Planter til Beplantning af Arealer, hvor der har været foretaget Brydning af Brunkul, men at der ikke var saa mange Planter, at det var muligt at faa det tilstrækkelige Antal. Det skyldes de her nævnte Forudsætninger, at vi ikke er Medforslagsstillere til de paagældende Ændringsforslag, og jeg an-

befaler, at man stemmer imod de to sidstnævnte, medens jeg derimod ikke vil tilraade at stemme imod det første.

K. M. Klausen: Det glæder mig, at den ærede Ordfører (E. Rasmussen) paa sit Partis Vegne tilsagde Støtte til det ene Ændringsforslag, det, som vedrører de 25 pCt.s Løntillæg til Hedeselskabets Funktionærer. Derimod kunde han jo ikke gaa med til de to andre af Flertallet stillede Ændringsforslag.

Den ærede Ordfører kom ind paa en Tanke, som har min Sympati, og som ogsaa har været fremme under Finansudvalgets Forhandlinger, nemlig Tanken om Nedsættelsen af en Kommission, som kunde overveje Forholdet mellem Hedeselskabet paa den ene Side og Statens Grundforbedringsvæsen paa den anden Side. Jeg tror, der er Opgaver nok for begge disse Institutioner her i Landet, og det skulde nødig være saaledes, at det ene Selskab gik det andet i Bedene; det vilde være godt, om man kunde naa til et Samarbejde mellem dem, saa at hver af dem fik sine bestemte Opgaver at løse. Derfor kan jeg slutte mig til den af den ærede Ordfører fremsatte Tanke, at der blev nedsat en Kommission, som kunde tage dette Spørgsmaal op til Overvejelse, saa at vi kunde udrede Forholdet mellem de to Selskaber og skabe et godt og varigt Samarbejde mellem dem.

Landbrugsministeren (Kr. Pedersen): Jeg takker for den Tilslutning, de mange Ændringsforslag har faaet i Finansudvalget; der er mange af dem, som jeg sætter megen Pris paa. Der er jo Enighed om Ændringsforslagene paa nær de 2—3, som blev omtalt af Ordførerne for henholdsvis Flertallet og Mindretallet (K. M. Klausen og E. Rasmussen). Det er jo, som det blev nævnt, slet ikke saaledes, at dette Arbejde ikke skal gøres; Spørgsmaalet er kun, hvem der skal gøre det, om det skal gøres af Statens Planteavlsudvalg og Statens Grundforbedringsvæsen eller af Hedeselskabet. Hvis jeg husker ret, gjorde gamle Dalgas i sin Tid, da han gjorde sit Testamente, opmærksom paa, at disse Arbejder efterhaanden — det maatte han i alt Fald mene og ønske — vilde gaa ind under Staten, og det er ogsaa det, de er i Færd med. Naar begge Ordførerne har talt om Nedsættelse af en Kommission, er der jo ikke Grund til ved denne Lejlighed i særlig Grad at drøfte Forholdet,